

JEUGDFONTEIN - VREUGDFONTEIN

ONWEERSTAANBARE JEUGD

Op de Dag van de Westvlaamse missionarissen hebben de aanwezigen het **Banjo-orkest van Vlaamse Studenten** uit het college van Menen gezien en beluisterd. Met geboeide aandacht. Met stijgende verwondering en bewondering.

Met een aanzwellende geestdrift die na ieder nummer spontaan openbarstte in een spetterend applaus. Met de hunker naar nog. Ze mochten blijven doorspelen.

Wat meeslepend ritme en muziek! Modern en fris. En stemmen gelijk nachtegalen. Het was niet de eerste keer dat we het banjo-orkest beluisterden. We hopen het nog te horen. Telkens betoveren ze ons, die veertig flinke kerels in K.S.A.-uniform. Door lied en spel veroveren ze allen.

Onweerstaanbaar. Ze laten ons een jeugd zien die nog echt jong is. Die iets puiks presteert. Die een boodschap van sprankelende vreugde brengt. Van idealisme.

Bij tal van gelegenheden zijn ze in Vlaanderen reeds opgetreden. Tientallen keren. Moesten ze het willen geloven ze zouden iedere zondag ergens op een podium staan.

Voor allerlei gelegenheden. Vandaag dat ze selecteren. Dat ze enkel en alleen optreden voor mensen die iets schoons willen horen en bereid zijn te luisteren.

De belangrijkste adelbrieven die ze kunnen voorleggen, zijn de lovende persverslagen over hun prestaties in het buitenland. Frankrijk, Duitsland, Oostenrijk, Zwitserland, Italië. Mer schijnt geen woorden genoeg te vinden om uit te drukken hoe mooi, hoe kunstvol de concerten zijn die dit Banjo-orkest van Vlaamse Studenten ten gehore bracht.

Op meer dan één plaats werden de jongens na hun optreden op een minutenlange ovatie onthaald van een rechtgeveerde zaal.

ZES OUDE BANJO'S

En zeggen dat het allemaal zo eenvoudig begon. Net als de Kornetgroep uit Kortrijk waar we vroeger over schreven.

De K.S.A.-leiding stuurde aan op zelfactiviteit en creativiteit. Niets is zo vormend voor de persoonlijkheid van de jongeren als zelf iets te maken, iets te presteren, zichzelf in iets uit te drukken. E.H. Bouckaert begreep dat.

Hij pakte aan. Zelf veelzijdig en talentrijk muzikkenner en

-beoefenaar wilde hij een banjogroep oprichten. Zonder al te grote bedoelingen. Niet vermoedend dat het zou uitgroeien tot wat het nu is.

Hij kocht zes oude banjo's en enkele cello's. Het spel begon. Een eerste optreden in het college was een verrassend succes. In voorbereiding van de K.S.A.-Lourdesbedevaart (1959) werden links en rechts door K.S.A.-bonden volksavonden ingericht om de bondskas te spijzen. Het Banjo-orkest trad er herhaaldelijk op met een programma dat buitengewoon in de smaak viel. Zo ging de wagen aan het bollen. Almaardoor sneller. Propaganda werd er nooit gemaakt. Goede waar prijst zichzelf. Het werd hier be-
wezen.

Nu telt het orkest een bezetting van 40 man. Het beschikt over banjo's, gitaren, contrabas, cello's, 3 trompetten, saxofonen, een hoorn, slagwerk en piano. Alles wordt bespeeld door jongstudenten.

Hun repertorium is rijk gevarieerd: ritmische melodiën, orkestnummers, negro-spirituals met eigen begeleiding voor het orkest en zangnummers met prachtige teksten uitgevoerd door enkele flink gestyleerde jongensstemmen.

Het Banjo-orkest brengt ook verscheidene heel nieuwe composities door de dirigent zelf samengesteld.

Een drietal keren luisterden de mannen reeds een Eucharistieviering op met muziek en zang. De aanwezigen lieten er zich telkens zeer lovend over uit. Het was totaal nieuw, modern en droeg ertoe bij om de Mis zinvoller en aansprekender te maken.

VAN GROTE BETEKENIS

Er zijn in ons bisdom verscheidene van die jeugdgroepen, verbonden aan een vrije onderwijsinstelling. Wij zijn er fier op. Zij pleiten in binnen- en buitenland voor voeding die aan onze jongeren het cultuurgehalte van de opmeegegeven wordt.

voeding die aan onze jongeren Zij bouwen mee aan de zin voor schoonheid bij ons volk. Zij laten zien dat er nog jongeren zijn die iets kunnen en wat beters willen presteren dan het vele banale dat we in TV- en radio-uitzendingen al te dikwijls te zien en te horen krijgen. En dat als kunst met een grote K voorgesteld wordt.

Maar het schoonste en meest bemoedigende bij een groep als het Banjo-orkest is dat die jongens door al hun in-

spanningen en hun optreden persoonlijkheden worden die zichzelf in veredelde vormen leren uitdrukken, die flinke kerels worden.

Binnen de groep leeft er daarenboven een weergaloze wederzijdse genegenheid en dienstvaardigheid. Ze doen ons besluiten dat het Banjo-orkest van Vlaamse Studenten een fontein van jeugd en vreugde is. Een school van fijne mensen. E.S.

*Kerk & Leven
aug 1968*